

մօտ (Ե) – աղամամուր, լուսնալեն անմիջապես առաջուան մուրը որ թանձր կ'ըլլայ:

ՄԻԱԲՈՐ, Ա. ք., մենաւոր:

ՄԻԹԵ, մ. հ., երանի՛ թէ. միթէ մայրն չէր բերեր զիս:

ՄԻՉԱՅՏԴ, մ. հ., մէջքիդ:

ՄԻԼՆԵԹ, պ. միլնէթ, մէկու մը պարտական, շնորհապարտ ըլլար, մէկու մը դարպաս ընել: խնդրանք ընել. միլնէթն աղուրին ըրէ, ան գիտէ խաթըր կտրիճին:

ՄՆԱԼ, մ. հ., սպասել, յուսալ, կարծել. ջերմ նմար թ'այլ մարդ կու սիրէ:

ՄՈԾԻՐ, մոխիր:

ՄՈՐԻ, ՄՈՐՈՒՆ, մեծ անտառ, գազանաբնակ անտառ:

ՄՈՐՃ, ՄՈՐՃԻԿ, դալար, կանանչ ոստ, մատաղ տունկ:

ՄՈՐՈՒԳԱԿԼԻ, մ. հ., միւժտէ, աւետիս, բարի լուր:

ՄՈՒԼԶ, ա. միւլք, կալուած:

ՄՈՒՏԱԼ, թ., անկարելի, անիմաստ:

ՄՈՒՃԱԿԱԹ, ա. մուճահարաթ, թանկագին քարեր:

ՄՈՒՇԱԲԱԹ ?-

ՄՈՒՐԱՉ. ա. մուրատ, նպատակ, սրտի փափաք:

ՄՈՒՐԱՏ, տես ՄՈՒՐԱՉ. մուրատն առնել, նպատակին հասնիլ, սրտին փափաքն իրականացած տեսնել:

ՄՈՒՐԱՏԱՌ, պ. , աղտոտ:

ՄՍԱԼ, ՄՍԽԱԼ, տես ՄԹԽԱԼ:

ՄՍՏՈՒՐ, մ. հ. փոքրիկ, դեռահաս:

ՄՍՐԻ, եգիպտական ոսկեդրամ:

ՄՏԻԿ (անել), մ. հ., նայիլ, դիտել:

ՄՐՃԻԿ, փոքր մուրճ:

ՄՐՏԱԵՄԻԿ, ՄՐՏԻՄ, ծովային թռչուն մը, ջուր բաղ (sarelle):

ՄՕԼԼԱԵ, ա. մելլա, մահմատական վարդապետ, մեծ քաղաքի մը դատաւոր, շէյխ, իր բարեպաշտութեամբ եւ հմտութեամբ նշանաւոր վարդապետ:

ՄՕՅՏԱՆ, տես ՄԵՅՏԱՆ:

ՄՕՌ, թ., մանիշակագոյն:

Յ .

ՅԱՃԱՊ, ՅԱԶԱՓ, տես ԱՃԱՊ, ՅԱՃԱՊՍ:

ՅԱՄՊԱՐԻԵՆ, ՅԱՄՊԱՐԵՆ, տես ԱՄԲԱՐԻՆԱՅ:

ՅԱՆԴՈՒ, մ. հ., անոր համար- որ: